

Vi får aldrig välja när livet tar

Sorgen
bor i mig
som en tyngd
spärrar vägen
som en mur
hindrar mig att nå
i ord och känsla
,

Jag är så trött
så trött och ensam
så oändligt ensam
alla orden inom mig
faller stumma till marken
när jag försöker tala
sorgen tystar dem
ingen talar längre
mitt språk
eller jag talar inte
längre de andras
jag fick inte välja
det var smärtan
som valde mig

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Michaela Dutius med Poeter.se id #2647 innehar upphovsrätten